

[Christmas Møller.]

om Valgskræk og Valgtrusel, og navnlig synes jeg, at det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft skulde have uddybet sine filosofiske Betragtninger angaaende Valgskrækken ved at inddrage den Stilling, det ærede Medlem indtog i Gaar Aftes, i dem . . . (*Hans Hedtoft*: Det forklarede jeg!) Ikke tilstrækkelig godt, synes jeg. Men dernæst vil jeg altsaa sige, at nogle af disse Spørgsmaal faar vi jo rimeligvis Lejlighed til at tage Stilling til, hvis den højtærede Statsminister ikke i den nærmeste Fremtid holder en hel Del Taler, som ordner den politiske Stilling herhjemme.

Jeg vender mig først til Landets økonomiske Politik og vil gerne om denne sige, at vi mener, det er en afgjort Fejl, at der ikke er en klar Redegørelse fra Regeringens Side for, hvorledes Landets økonomiske Politik i den nærmeste Fremtid skal være. Vi har for længe siden sagt til Regeringen — og forstod egentlig, den mente, der var nogen Rimelighed deri —, at vi skulde have et Rigsdagens Valutaudvalg, som kunde have fulgt Landets Handels- og Valutarestriktionspolitik. Enhver kan jo sige sig selv, at naar Stillingen i Landet er den, at vi i de første 5 Maaneder af 1946 har haft et Underskud paa Handelsbalancen paa 350 Mill. Kr., saa vil vi ikke kunne fortsætte hermed, og saa vil det være nødvendigt, hvad man end har sagt under Valgkampen, at sørge for, at der kommer større Balance til Stede. Mit Parti ønsker saa vel som nogen Frihed for Erhvervslivet, vi tror ikke paa Restriktioner og Statskøb og Statsindgreb, men vi er overbevist om, at naar 1946 i store Træk handelspolitisk tegner sig saaledes, at vor Eksport alt i alt kan indbringe maaske 1 200—1 500 Mill. Kr., medens der er et Importbehov paa det dobbelte eller mere, saa kan Landet simpelthen ikke undlade at bestemme, hvilke Varer vi vil have indført, og det synes jeg man paa en ganske anderledes stærk og klar Maade skulde gøre Befolkningen klart. Med den Prisoverenskomst, som der er gjort saa mange Bemærkninger og Ophævelser over, er Sandheden dog den, at der med de Foranstaltninger, som blev gennemført under Ministeriet V. Buhl, har kunnet produceres her i Landet i dette Høstaar, og naar Produktionen ikke er blevet større i Landbruget, end den er, er det jo ikke Eksportprisernes Skyld, men det skyldes først og fremmest, at vi ikke har kunnet faa den Indførsel af Korn og Foderstoffer, som vi havde haabet.

Jeg vil gerne tilføje, at jeg synes, den

nuværende Regering trækker en oven i Købet meget stor Vekselse paa baade det store og det lille Landbrug; det ser man deraf, at der ikke kommer nogen Kritik fra Landbrugets Side — der er jo et saa udmærket Forhold mellem de ærede Medlemmer Hr. N. P. Andreasen og Hr. Hauch, saa længe det varer. Der er et saa hjerteligt Forhold mellem de to Herrer, at der slet ingen Kritik kommer over, at vi . . . (*N. P. Andreasen*: Hvor ved det ærede Medlem det fra?) Jo, ellers vilde jeg tro, at det ærede Medlem vilde have reageret lidt mere, end han har — men det kommer maaske. — Det, jeg vilde sige, var, at det maaske vilde være rimeligt og naturligt, om Landbruget nu kun et Par Maaneder inden det nye Høstaar fik at vide, under hvilke Vilkaar det skal producere. Det skulde have været den højtærede forhenværende Statsminister V. Buhl, der havde ført en saadan Politik og ikke havde givet Besked! Saa vilde der være foregaaet adskillige Eksplosioner, i hvert Fald paa den anden Side Vandrehallen. Jeg synes altsaa man skylder os Besked om, hvorledes Landbrugets Stilling bliver.

Vi er overmaade tilfreds med, at der er kommet Gang i Handelsforhandlingerne med Rusland og med den Aftale, der er sluttet. Vi har maaske Lov til at sige, at den nuværende Regering, at den højtærede Udenrigsminister — og jeg tror ikke den højtærede Udenrigsminister vil modsige mig, bl. a. ogsaa af den Grund, at jeg har Indtryk af, at den højtærede Udenrigsminister egentlig helst kun taler een Gang under en Forhandling — byggede videre paa det Arbejde, der allerede var udført for at faa Handelsforhandlinger i Gang. Jeg tror, det er meget svært — og derfor synes jeg ogsaa, der burde gives en autoritativ Redegørelse — at bedømme, hvor gunstig denne Aftale med Rusland er. Vi ønsker denne Samhandel; vi vil støtte den og har ogsaa gjort det. Priserne for de Varer, vi skal eksportere, er, hvis Produktionen af dem bygger paa vore egne Varer, nogenlunde tilfredsstillende, men jeg tror ikke, den højtærede Udenrigsminister vil modsige mig, naar jeg siger, at hvis vi skulde bygge Produktionen paa de Varepriser, der er Tale om i Forbindelse med Indførsel østfra, saa er Billedet et andet. Vi mener altsaa, at man paa det erhvervsøkonomiske Omraade har Kræv paa at faa Besked og Klarhed angaaende Stillingen.

Paa eet Omraade er denne Klarhed tilvejebragt, uden at Regeringen har givet Besked. Og det er med Hensyn til Kronepolitikken. Det er jo ligetil, at man ikke den ene Maaned kan gennemføre en Eengangs-